

Alberto Vigevani

Alberto Vigevani (Milà, 11 d'agost 1919-Milà, 23 de febrer 1999) va ser un escriptor i editor italià. Nascut en una família d'origen jueu, va passar la seva adolescència en diverses institucions penitenciàries a causa del seu caràcter difícil, però amb el suport d'una intel·ligència viva i una predisposició a la lectura i arts del teatre, va ser capaç d'entrar a la Universitat Ca' Foscari de Venècia i seguir cursos de literatura francesa.

Autor_ Alberto Vigevani

Editorial_ Quaderns Crema

Pàgs_ 144

Format_ Rústica

PVP_ 12 euros

Allargant la vora dels pantalons

Joan Rico Vidal

Aquest és un llibre que ve de gust llegir a l'estiu, un llibre que reuneix tots els elements necessaris per gaudir-ne sota el sol a la vora del mar o a l'ombra d'una terrassa de bar. Un estiu al llac parla d'aquesta època calorosa de l'any i és un llibre breu, senzill i escrit amb un estil impecable del qui només diu allò que vol sense perdre's en pàgines plenes de palla. L'autor d'aquest llibre és l'Alberto Vigevani (1927 - 1999), un dels pares del neorealisme italià i una d'aquelles figures entranyables que va viure rodejat d'un món de llibres: editor, llibreter, crític, escriptor i fervorós lector, va arribar a convertir-se en el "narrador de Milà". Ara Quaderns Crema en recupera aquesta petita novel·la publicada per primera vegada l'any 1958 i traduïda per Anna Casassas.

Tot i ser un llibre que atrapa, en coneixem la història d'abans i no ens ve de nou. Es tracta d'un noi de 14 anys, en Giacomo, que passa el darrer estiu de la seva infantesa de pantalons curts al mateix temps que descobreix la sexualitat i la sensualitat, tot emmarcat als llacs bucòlics del nord d'Itàlia. En Giacomo, que és un més que discret estudiant, tot i que li encanta llegir, no estarà gaire amb els seus germans i amics, fet que el portarà a conèixer l'Andrew a la vora del llac, un nen anglès i malaltís de deu anys al qual s'hi acostava admirat per la bellesa estrangera de la seva mare (aquest fascinació sensual per la turista de temporada és un element molt nostrat al sud d'Europa). Al mateix temps que es desfà i es desperta al món amb els cabells i les olors de la mare, el jove Giacomo aprendrà amb el seu company britànic nous sentiments com la solidaritat, la paciència o el respecte. És així com es crea un nou triangle, una família postissa on el jove italià vol assumir el rol de pare, tot i que ja n'hi ha un, i entrar de ple a l'edat adulta. Aquesta situació que pot tirar enrere pot semblar desagradable, però al llibre està mostrada amb una gran tendresa i sense fer-se explícita; intuïm sensacions però no se'ns diu res de manera evident.

L'estil de Vigevani és elegant i sobri, contingut en els sentiments i les descripcions, vol mostrar una obra agredolça com ho són la majoria de les històries que vivim, fent-ho amb una gràcia poètica que defuig les paraules pomposes però encerta en les imatges. El llibre té la bellesa i el regust d'un pressec d'estiu, senzill i sucós, gustós per la seva pròpia constitució; ara que estan de moda els llibres feixucs, les trilogies, les sèries i els volums diversos de més de 500 pàgines, s'agraeix que ens recordin que també podem llegir obres mínimes però boniques, llibres que podem engolir d'una estirada a la platja i marxar just abans de cremar-nos del tot.

Al final de l'estiu, el cercle s'ha de tancar i tot ha de tornar a la seva normalitat inicial, la família de l'Andrew no ha de tornar al seu país, però sí que ha de canviar de ciutat per poder atendre els mals del fill. El fet és el mateix, en Giacomo es queda sol, però amb el record i l'experiència d'haver crescut de cop, d'haver educat el seu cos amb la mare -no penseu malament- i l'ànima amb l'Andrew. Sempre li quedarà i ens quedarà el dubte de saber si veurà el seu amic l'any proper, o fins i tot si el britànic continuarà viu. El llibre ens deixa aquest final obert recordant-nos que la qualitat del temps que passem amb una persona és més important que la seva durada. El llibre es tanca doncs amb la mateixa senzillesa i delicadesa amb la que ha començat.

De Vigevani s'ha dit que és un poeta que escriu novel·les, i Guido Vergani va escriure que "va cantar al cor de la vella Milà", mostrant una obra que troba la poesia en allò més terrenal i muscular. Un estiu al llac és, com he dit, un llibre estiuenc, que ens baixa suau amb una digestió fàcil i un regust dolç a la boca, un petit regal d'estiu que ha de tenir un lloc entre la tovallola i la crema solar.